

РЕШЕНИЕ

№ 4090

гр. София, 22.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 11 състав,
в публично заседание на 14.06.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **4415** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.145-178 АПК, вр. с чл.172, ал.5 от ЗДвП.

Образувано е по жалба на А. Не А. Заповед №123163 от 26.11.07г., издадена от Началник отдел „ПП“ СДВР за налагане на ПАМ по чл. 171, т.4 от ЗДвП Твърди се в жалбата, че заповедта е незаконосъобразна, издадена при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и при противоречия с материалноправните разпоредби.

Според жалбоподателя заповедта е незаконосъобразна, тъй като не са отнети всички негови контролни точки като водач и не е изпълнено условието на чл.171, т.4 от ЗДвП. Освен това заповедта не е мотивирана и не са изложени фактическите и правни основания за издаването ѝ. Няма доказателства, че наказателните постановления са му били връчени срещу подпис по реда на чл.58, ал.1 от ЗАНН. Контролни точки се отнемат само въз основа на влезли в сила наказателни постановления, а посочените в заповедта такива не са влезли в сила, тъй като не са му били връчени.

В съдебното заседание чрез адв. В. жалбоподателят поддържа жалбата. Претендира направените разnosки и представя писмени бележки.

Ответникът – Началникът на отдел „ПП“ СДВР не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура не взема участие в производството по делото.

Административен съд София - град, I АО, 11 с-в след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С обжалваната Заповед на жалбоподателя А. Не А. е наложена ПАМ по чл. 171, т.4 от ЗДвП - изземване на свидетелството за управление на водач на МПС, на който са му отнети всички контролни точки и не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 от ЗДвП. В заповедта са цитирани по номера и дата на издаване осем броя влезли в сила, според административния орган наказателни постановления, с които на основание отменената Наредба на МВР № I-139 от 16 септември 2002г. за определяне на първоначалния максимален размер на контролните точки на водач на моторно превозно средство и нарушенията, за които се отнемат са отнети общо 59 броя контролни точки. Според мотивите на заповедта, тъй като водачът не е изпълнил задължението си по чл.157, ал.4 от ЗДвП му се налага мярката по чл.171, т.4 от с.з. Наказателните постановления – 8 броя са били издадени в периода 21.03.2000г. – 09.11.2005г.

Според съпроводителното писмо, с което жалбата е постъпила в АССГ наказателните постановления са били унищожени, поради изтекъл срок на съхранение. Няма данни, кога е връчена заповедта, поради което следва да се приеме, че жалбата е в срок.

Съдът служебно е изискал доказателства за унищожаването на административно-наказателните преписки и самите наказателни постановления, които доказателства са постъпили с писмо от 08.06.21г. по делото. Приложени са протокол от 27.06.2011г. за унищожаване на документи, предложение за бракуване на наказателни постановления, заповед относно бракуване на наказателни постановления и протокол за остойностяване на получени материали след трансформация на бракувани активи. Безспорно е установено, че целите административно – наказателни преписки изцяло са били унищожени и не могат да бъдат представени.

При така установената фактическа обстановка, настоящият състав прави следните правни изводи:

Жалбата е допустима, като подадена в срок и от лице, което има правен интерес, а разгледана по същество се явява основателна.

Съгласно чл.171, т.4 от Закона за движението по пътищата за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат принудителни административни мерки, една от която е изземване на свидетелството за управление на лице, което не е изпълнило задължението си по чл. 157, ал. 4, а именно: „Водач, на когото са отнети всички контролни точки, губи придобитата правоспособност и е длъжен да върне свидетелството за управление в съответната служба на Министерството на вътрешните работи.“

Предвид посоченото изискване, че контролни точки се отнемат въз основа на влязло в сила наказателно постановление е необходимо, за да се наложи ПАМ по чл.171, т.4 във вр. с чл.172, ал.1 от ЗДвП да са налице влезли в сила наказателни постановления, с които, поради извършени нарушения се отнемат всички първоначално определени 39 контролни точки на водача.

С определението за насрочване на делото съдът е указал на основание чл.163, ал.3 вр. чл.170, ал.1 АПК на ответника, че трябва да установи съществуването на фактическите основания, посочени в обжалваната заповед, част от които са влизането в сила на наказателните постановления, както и изпълнението на законовите изисквания при нейното издаване.

Ответникът не разполага с описаните в заповедта наказателни постановления,

представя и доказателства за унищожаване на архивираните АНП през 2015г., въз основа на които през 2007г. е издадена оспорената заповед. При това положение органът не се е справил с доказателствената си задача да установи съществуването на всички фактически основания за издаване на заповедта, поради което същата следва да бъде отменена. Съдът, поради липса на административнонаказателните преписки е поставен в невъзможност да провери, въз основа на какви наказателни постановления са отнети контролни точки, дали тези НП са влезли в сила и кога. За да прецени дали са влезли в сила, съдът би следвало да провери датата и надлежното им връчване на нарушителя, както и колко контролни точки са отнети с всяко едно влязло в сила НП, като общият брой отнети контролни точки трябва да надвишава 39.

Претендират се разноски по представения договор за правна помощ на лист 10 от делото, който е без дата. Договореното възнаграждение е 1000лв., дължимо в брой. Няма доказателства обаче уговореното възнаграждение да е било платено и жалбоподателят действително да е направил разноските за адвокат, които претендира. Уговорено е, че при неплащане в срок на възнаграждението адвокатът има право да се снабди със заповед за изпълнение, но нито е фиксиран срок за плащане, нито е ясно от кога следва да тече той, тъй като договорът е без дата. Доказани се явяват само разноските за държавна такса от 10 лева, които се дължат от ответника.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК Административен съд София - град, III АО, 11 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на А. Не А. Заповед №123163 от 26.11.07г., издадена от Началник отдел „ПП“ СДВР за налагане на ПАМ по чл. 171, т.4 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да плати на А. Не А. разноски по делото в размер на 10 лева.

Решението на основание чл.172, ал.5 от ЗДвП е окончателно.

СЪДИЯ: